

af emissionsgrænseværdier kombineret med specifikke krav til indretning, procesforhold og drift m.v.

Herudover åbnes der mulighed for, at de erfaringer om teknologimuligheder, som indhøstes på baggrund af det igangværende BAT-arbejde, kan indarbejdes som krav til virksomhederne. Det skal dog i den forbindelse understreges, at kravene ikke må gå videre end højst nødvendigt.

Bestemmelsen må antages fremover at få størst betydning i forbindelse med revurdering af godkendte virksomheder, men vil fortsat også have betydning over for de listevirksomheder, der endnu ikke er godkendt.

Til § 41 a

Forslaget til § 41 a viderefører begrænsningen i adgangen til at meddele påbud eller forbud over for godkendte listevirksomheder i 8 år - det såkaldte retsbeskyttelsesprincip - og svarer i princippet til den gældende § 41, stk. 4. IPPC-direktivets krav om, at godkendelser i visse særlige tilfælde skal revurderes og om nødvendigt ajourføres, gør det imidlertid nødvendigt at indskrænke den gældende retsbeskyttelse mod påbud og forbud yderligere.

IPPC-direktivet kræver for det første, at der skal foretages revurdering, hvis den forening, som anlægget forårsager, er så omfattende, at det er nødvendigt at skærpe godkendelsens vilkår eller indføje nye. Denne situation anses for omfattet af forslaget til affattelse af § 41 a, stk. 2, nr. 1-3, som svarer nøjagtigt til den gældende lovs § 41, stk. 4, nr. 1-3.

IPPC-direktivet fastslår for det andet, at der skal foretages revurdering, hvis væsentlige ændringer i den bedste tilgængelige teknik skaber mulighed for en betydelig nedbringelse af emissionerne, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger. Dette kriterium er nyt i forhold til den gældende lov og foreslås derfor tilføjet i bestemmelsens stk. 2, nr. 4.

IPPC-direktivet fastslår for det tredje, at der skal foretages revurdering, hvis det af hensyn til driftssikkerheden i forbindelse med processen eller aktiviteten er påkrævet, at der anvendes andre teknikker. Dette kriterium er ligeledes nyt og foreslås derfor tilføjet i bestemmelsens stk. 2, nr. 5.

Det foreslås, at tilføjelserne i stk. 2, nr. 4 og 5, skal have virkning for alle listevirksomheder.

De nye indgrebsmuligheder i stk. 2, nr. 4 og 5, finder dog først anvendelse i forhold til godkendelser, der er meddelt før lovens ikrafttræden, når retsbeskyttelsen er udløbet. Der henvises til overgangsreglen herom i § 2, stk. 2, i lovforslaget.

Til den foreslåede bestemmelse i stk. 2, nr. 6, bemærkes, at denne er en konsekvens af kravet i artikel 5 i Seveso2-direktivet om, at virksomheden til enhver tid skal kunne godtgøre, at alle nødvendige sikkerhedsforanstaltninger er truffet. Dette indebærer, at vilkår om sikkerhedsmæssige forhold skal kunne ændres uanset den generelle retsbeskyttelse i de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden konstaterer, at virksomhedens sikkerhedsforanstaltninger har været mangelfulde, hvilket i overensstemmelse med administrativ praksis foreslås præciseret.

Det foreslås, at denne bestemmelse også finder anvendelse for godkendelser, der er meddelt før lovens ikrafttræden, selvom retsbeskyttelsesperioden ikke er udløbet, idet der er tale om en præcisering, og idet pligten i artikel 5 i Seveso2-direktivet finder anvendelse uden overgangsregler for alle virksomheder omfattet af direktivet.

Til § 41 b

Med den foreslåede affattelse af § 41 b, stk. 1 suppleres tilsynsmyndighedens adgang til at ændre vilkår, når den 8-årige retsbeskyttelse er udløbet, med en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om, at tilsynsmyndigheden regelmæssigt skal revurdere godkendelser. Herudover præciseres det i stk. 2, at tilsynsmyndighedens forpligtelse til at meddele påbud eller forbud i de særlige tilfælde, der er nævnt i § 41 a, stk. 2, også gælder, når den 8-årige retsbeskyttelse er udløbet.

Med forslaget indarbejdes IPPC-direktivets artikel 13 om revurdering i de eksisterende regler om regulering af godkendte listevirksomheder, idet den gældende lov ikke forpligter myndighederne til at revurdere godkendelser, men kun giver mulighed herfor.

Ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om regelmæssig revurdering tænkes anvendt på IPPC-virksomheder samt shredderianlæg og alle større husdyrbrug.

For så vidt angår intervallerne mellem hver revurdering hedder det i en Råds erklæring til IPPC-direktivet fra Rådet og Kommissionen, at »tidsfristen for den regelmæssige revision af godkendelsesbetingelserne ikke må overstige ca. 10 år«. Det er ikke tanken at udmonte regler om revurdering i krav om revurdering med faste intervaller. Det foreslås i stedet, at det overlades til tilsynsmyndighederne at fastsætte intervallerne ud fra en konkret vurdering af hver enkelt virksomhed, idet det dog forudsættes, at intervallerne ikke må overstige 10 år.